

Sygn. akt IV Kz 510/15

POSTANOWIENIE

Dnia 21 sierpnia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Krakowie, Wydział IV Karny – Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Wojciech Maczuga

Protokolant st. protokolant Ewa Krzyk

przy udziale Wiesława Zięby Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w sprawie przeciwko

A. Ż. (Ż.)

s. J. i Z. z d. Ż.

ur. (...) w M.

oskarżonemu o przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

na skutek zażalenia oskarżonego na postanowienie Sądu Rejonowego w Myślenicach z dnia 17 lipca 2015r. sygn. akt II K 744/14

w przedmiocie zwolnienia z opłaty kancelaryjnej

na podstawie art. 430 § 1 kpk

p o s t a n a w i a

pozostawić zażalenie oskarżonego A. Ż. bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 17 lipca 2015 roku sygn. II K 744/14, Sąd Rejonowy w Myślenicach, Wydział(...)orzekając na podstawie art. 623 kpk „a contrario” oraz art. 156 § 2 kpk nie uwzględnił wniosku oskarżonego o zwolnienie go z opłaty kancelaryjnej za wydanie kserokopii z akt sprawy.

Zażalenie na to postanowienie wniósł oskarżony, argumentując że nie posiada żadnych funduszy a odmowa wydania mu odpisów protokołów narusza jego konstytucyjne prawa i odbiera możliwość obrony. Wskazał on jako alternatywę udzielenie mu przepustki okolicznościowej, aby mógł sporządzić kopie dokumentów.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie na wskazane postanowienie było niedopuszczalne z mocy ustawy.

Jak sam słusznie dostrzegł Sąd Rejonowy w uzasadnieniu swojego postanowienia, powołując się przy tym na orzecznictwo Sądu Najwyższego – opłaty za wydanie kopii dokumentów oraz uwierzytelnionych odpisów z akt sprawy, pobierane na podstawie art. 156 § 2 pkt 1 kpk (...) nie wchodzi w skład kosztów sądowych w rozumieniu art. 616 § 2 pkt 1 kpk i **przepis art. 623 kpk nie ma do nich zastosowania**. Oznacza to więc wprost, że nie było żadnych przesłanek do orzekania na podstawie art. 623 kpk „a contrario” czyli wbrew temu przepisowi, a zasadniczo tylko po to, aby otworzyć oskarżonemu drogę do skarżenia postanowienia. Gdyby Sąd Rejonowy, poza samą tezą powołanego

przez siebie orzeczenia Sądu Najwyższego I Kzp 41/05, przeczytał również jego treść – to stałoby się dla niego jasne, iż Sąd ten orzekał w sytuacji, gdzie przyjęcie, że nie jest dopuszczalne zwolnienie od opłaty przewidzianej w art. 156 § 2 i § 3 k.p.k. (na podstawie art. 623 k.p.k. lub art. 17 ustawy o opłatach w sprawach karnych) przesądziło jednocześnie o tym, że na postanowienie w przedmiocie odmowy zwolnienia od tej opłaty **nie** przysługuje zażalenie. Art. 623 kpk nie ma tu bowiem żadnego zastosowania a bezpodstawne powołanie go przez Sąd Rejonowy w postanowieniu, również nie może stwarzać dla stron uprawnień do skarżenia decyzji. Wskazać wypada, że na postanowienie wydane na podstawie art. 156 kpk nie służy zażalenie, zaś trzeba dodatkowo przytoczyć pogląd, zawarty w uzasadnieniu postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2012 roku sygn. KSP 4/12 (opubl. w Lex), iż w sytuacji składania przez strony wniosków o zwolnienie od opłaty kancelaryjnej, wystarczające jest poinformowanie ich o braku możliwości zwolnienia od opłaty. Zgodnie więc z tym stanowiskiem, które podziela w pełni Sąd Okręgowy orzekający w aktualnym składzie – nie tylko brak jest tutaj podstaw do wykreowania dla oskarżonego możliwości zaskarżenia postanowienia poprzez stosowanie przepisów kpk „a contrario”, ale w ogóle nie było potrzeby wydawania w tym przedmiocie orzeczenia. Wnioski o zwolnienie od opłaty należało załatwić poprzez stosowne, pisemne pouczenie oskarżonego o obowiązujących w tej mierze przepisach.

W związku z pozostawieniem zażalenia bez rozpoznania – Sąd Odwoławczy nie ma podstaw, do ustosunkowywania się do jego treści.

SSO Wojciech Maczuga

(...)

1. (...)

2. (...)

(...)

(...)